

Na podlagi prvega odstavka 103. člena Zakona o nalogah in pooblastilih policije (Uradni list RS, št. 15/13, 23/15 – popr., 10/17, 46/19 – odl. US, 47/19, 153/21 – odl. US in 8/25) Vlada Republike Slovenije izdaja

Uredbo o varovanju ogroženih uradnih oseb

1. člen (vsebina)

- (1) S to uredbo se ureja varovanje ogroženih uradnih oseb, določa stopnjo ogroženosti in ukrepov varovanja, pripravo ocene ogroženosti ter izvajanja varovanja, način prijavljanja groženj, dolžnosti nadrejenega in naloge predstojnika organa v primeru prijave grožnje ogrožene uradne osebe, dolžnosti ogrožene varovane osebe ter razloge za prenehanje varovanja.
- (2) Določbe te uredbe se smiselno uporabljajo tudi za bližnje osebe ogroženih uradnih oseb.

2. člen (pomen izrazov)

- (1) Posamezni izrazi, uporabljeni v tej uredbi, imajo naslednji pomen:
 - »uradna oseba« po tej uredbi je lahko poslanec državnega zbora, član državnega sveta in član lokalnega ali pokrajinskega predstavniškega telesa; sodnik ustavnega sodišča, sodnik, sodnik porotnik, državni tožilec ali državni odvetnik; oseba, ki pri državnem organu ali organu samoupravne lokalne skupnosti ali pri drugi osebi javnega prava opravlja uradne naloge ali ima uradno funkcijo z vodstvenimi pooblastili in odgovornostmi; druga oseba, ki opravlja posamezne uradne naloge na podlagi pooblastil, ki jih ji daje zakon ali na podlagi zakona izdani predpisi (javno pooblastilo) ali na podlagi zakona sklenjena pogodba o arbitraži; vojaška oseba, ki je kot taka določena s posebnimi predpisi, kadar gre za posebna kazniva dejanja, pri katerih je navedena uradna oseba, pa niso določena kot kazniva dejanja zoper vojaško dolžnost; oseba, ki v tuji državi na kateri koli ravni opravlja zakonodajno, izvršilno ali sodno nalogo oziroma drugo uradno dolžnost; oseba, ki ji mednarodna javna organizacija daje položaj uradne osebe in oseba, ki pri mednarodnem sodišču opravlja sodniško, tožilsko ali drugo uradno dolžnost ali nalogo;
 - »ogrožena uradna oseba« je uradna oseba, ki je bila, zaradi izvajanja nalog, ki jih opravlja kot uradna oseba ali funkcionar, napadena ali ji je bila izrečena grožnja, da bo napadeno njeno življenje, telo, osebna integriteta ali premoženje ali so bili napad ali grožnje uperjene zoper njene bližnje osebe;
 - »ogrožanje« je vsako dejanje, ki predstavlja napad ali grožnjo, da bo storjen napad na življenje, telo, osebno integriteto ali premoženje uradne osebe ali bližnjih oseb zaradi izvajanja nalog, ki jih opravlja kot uradna oseba ali funkcionar;
 - »bližnje osebe« so lahko zakonec ali zunajzakonski partner, skladno z zakonom, ki ureja družinska razmerja, partner v registrirani istospolni partnerski skupnosti, starši oziroma posvojitelji in otroci oziroma posvojenci varovane osebe;
 - »grožnja« po tej uredbi predstavlja neposredna ali posredna grožnja uradni osebi ali bližnji osebi, da bo napadeno njegovo življenje, telo, osebna integriteta ali premoženje;
 - »samozadržano vedenje« je ravnanje ogrožene uradne osebe in njenih bližnjih oseb, s katerim skrbijo za svojo varnost z izogibanjem posameznim tveganjem.

3. člen
(varovanje ogroženih uradnih oseb)

- (1) Zaradi varovanja ogroženih uradnih oseb, policija načrtuje, organizira, koordinira, usmerja, vodi, nadzira in izvaja različne ukrepe varovanja, pri čemer sodeluje s posameznimi organi, v okviru katerih ogrožena uradna oseba opravlja delo ali so povezane z bližnjimi osebami uradne osebe.
- (2) Policija varuje ogrožene uradne osebe na podlagi odredbe generalnega direktorja policije.
- (3) Varovanje ogroženih uradnih oseb se uvede na obrazložen predlog predstojnika organa, v katerem je ogrožena uradna oseba zaposlena, ali na predlog ogrožene uradne osebe iz petega odstavka 7. člena te uredbe in na podlagi ocene ogroženosti, ki jo izdela policija.
- (4) V primeru visoke ogroženosti uradnih oseb se lahko varuje tudi bližnje osebe uradne osebe. Obseg ukrepov varovanja bližnjih oseb uradne osebe se določi na podlagi izdelane ocene ogroženosti varovanih oseb.
- (5) Varovanje preneha s pisnim sklepom generalnega direktorja policije, ko prenehajo razlogi, zaradi katerih je bilo uvedeno.

4. člen
(stopnje ogroženosti in ukrepi varovanja)

- (1) Policija pripravi oceno stopnje ogroženosti in v sodelovanju z drugimi državnimi organi varuje ogrožene uradne osebe z različnimi ukrepi varovanja upoštevajoč stopnjo ogroženosti uradne osebe.
- (2) Vrsta in način izvajanja ukrepov varovanja se za vsak primer posebej določita na podlagi ugotovljene stopnje ogroženosti, ki se za čas trajanja ogroženosti najmanj enkrat mesečno posodablja.
- (3) Stopnje ogroženosti so lahko:
 - ni ogroženosti,
 - potencialna ogroženost,
 - povečana ogroženost in
 - visoka ogroženost.
- (4) Generalni direktor policije določi ukrepe preventivno-operativnega, tehničnega in fizičnega varovanja, ki se izvajajo pri posamezni stopnji ogroženosti.
- (5) Posamezni ukrepi varovanja se izvajajo toliko časa, kot je potrebno glede na stopnjo ogroženosti.

5. člen
(ocena stopnje ogroženosti in izvajanje varovanja)

- (1) Oceno stopnje ogroženosti določa delovno telo ali enota policije ali oseba, ki jo pooblasti generalni direktor policije.
- (2) Pri pripravi ocene ogroženosti policija sodeluje tudi z nadrejenim oz. predstojnikom organa, v katerem je ogrožena uradna oseba zaposlena.

- (3) Policija oceno stopnje ogroženosti pripravi v roku 24 ur od prejema obrazloženega predloga za obravnavo ogroženosti.
- (4) Na podlagi ocene stopnje ogroženosti policija v sodelovanju z drugimi organi izvaja ukrepe varovanja ogroženih uradnih oseb, spremlja stanje, koordinira ukrepe varovanja in druge naloge, povezane z varovanjem ogroženih uradnih oseb v skladu z načrtom varovanja.
- (5) Policija vodi evidenco obravnavnih obrazloženih predlogov za obravnavo ogroženosti uradnih oseb, groženj uradnim osebam, evidenco sprejetih sklepov in izvedenih aktivnosti za zaščito ogroženih uradnih oseb.
- (6) Generalni direktor policije podrobneje v internem aktu določi ustrezno delovanje sistema obveščanja in varovanja ogroženih uradnih oseb.

6. člen **(prijava ogrožanja)**

- (1) Uradna oseba, ki se počuti ogrožena, o tem takoj obvesti neposredno nadrejenega oz. predstojnika organa.
- (2) Vsaka uradna oseba mora nadrejenega takoj seznaniti o vsakem ogrožanju, ki je storjeno proti kateri koli drugi uradni osebi, če je o njem obveščena ali kako drugače izve zanj.

7. člen **(dolžnosti nadrejenega)**

- (1) Nadrejeni, ki je obveščen o ogroženosti uradne osebe, mora storiti vse potrebno, da:
 - pridobi prva obvestila glede ogroženosti;
 - poda ogroženi uradni osebi usmeritve za samozaščitno vedenje in
 - o ogroženosti v primeru nujnosti takoj obvesti neposredno operativno-komunikacijski center policije na interventno številko 113.
- (2) Nadrejeni z ogroženo uradno osebo opravi razgovor, da ugotovi dejstva, okoliščine in način ogrožanja ter morebitne razloge zanj. Na podlagi teh ugotovitev oceni, ali gre za ogrožanje na delu ali v povezavi z delom.
- (3) V primeru, da nadrejeni na podlagi prejšnjega odstavka tega člena oceni, da gre za resnično (ali dejansko) ogroženost uradne osebe, pripravi pisno obrazložen predlog za obravnavo ogroženosti, ki se preko predstojnika organa posreduje generalnemu direktorju policije.
- (4) Nadrejeni zagotovi ogroženi uradni osebi psihološko pomoč.
- (5) Uradna oseba, ki meni, da je ogrožena in katere predstojnik organa ne izvrši dejanja iz tretjega odstavka tega člena, lahko pri generalnem direktorju policije, vložijo pisno obrazložen predlog za obravnavo ogroženosti.

8. člen
(soglasje in obveščanje ogrožene uradne osebe)

- (1) Pred začetkom izvajanja ukrepov varovanja, razen če gre za uvedbo nujnih ukrepov za zavarovanje zdravja in življenja ter premoženja uradne osebe, mora policija pridobiti pisno soglasje ogrožene uradne osebe, da se strinja z izvajanjem ukrepov v sklopu ocene stopnje ogroženosti.
- (2) V primeru, da policija ne pridobi pisnega soglasja ogrožene uradne osebe za izvajanje ukrepov varovanja iz prejšnjega odstavka tega člena, lahko izvede druge možne ukrepe varovanja, ki manj posegajo v zasebnost ogrožene uradne osebe. Ogroženo uradno osebo je policija dolžna seznaniti, da nasprotovanje izvajanju posameznih ukrepov onemogoča učinkovito varovanje.
- (3) Policija do prenehanja izvajanja ukrepov varovanj pisno seznanja ogroženo uradno osebo in predstojnika organa, o določeni stopnji ogroženosti in o ukrepih preventivno-operativnega, tehničnega in fizičnega varovanja, ki se izvajajo pri tej stopnji ogroženosti.

9. člen
(naloge predstojnika organa)

- (1) Predstojnik organa je dolžan zagotoviti vse potrebne ukrepe za zagotavljanje varnosti ogrožene uradne osebe na delovnem mestu oz. na drugem mestu, kjer ogrožena uradna oseba opravlja naloge.
- (2) Predstojnik organa je v primeru uvedbe varovanja ogrožene uradne osebe, dolžan spremljati stanje, koordinacijo ukrepov varovanja in druge naloge, povezane z varovanjem ogrožene uradne osebe v sodelovanju s policijo.
- (3) Predstojnik organa mora skrbeti za samozaščitno vedenje ogrožene uradne osebe in ogroženo uradno osebo opozoriti na morebitno neupoštevanje navodil policije ter o tem takoj obvesti policijo, ki ugotovi vsa dejstva in okoliščine ter izvede potrebne ukrepe.
- (4) Policija zagotovi redna usposabljanja in izobraževanje predstojnikov organov na področju dela z ogroženimi uradnimi osebami.

10.člen
(dolžnosti ogrožene uradne osebe)

- (4) Dolžnost ogrožene varovane osebe so:
 - da se samozaščitno vede v skladu z danimi smernicami nadrejenega;
 - da upošteva navodila policije in ukrepe varovanja;
 - da takoj obvesti policijo o vseh okoliščinah ali zaznavah, ki lahko vplivajo na stopnjo ogroženosti ali na izvajanje ukrepov varovanja.

11.člen
(razlogi za prenehanje varovanja)

- (1) Varovanje ogrožene uradne osebe preneha ko prenehajo razlogi, zaradi katerih je bilo uvedeno.
- (2) O prenehanju varovanja s pisnim sklepom odloči generalni direktor policije.

- (3) O prenehanju varovanja se ogroženo uradno osebo in njenega predstojnika seznanijo s pisnim sklepom generalnega direktorja policije. Predstojnik ogroženi uradni osebo zagotovi izvajanje psihološke pomoči, za katero se smiselno uporabljajo določbe pravilnika, ki urejajo psihološko pomoč in psihološko podporo uslužbencem policije.

12. člen
(sodelovanje med službami)

- (1) Za urejanje sodelovanja policije z drugimi službami, se smiselno uporablja uredba, ki ureja varovanje določenih oseb, prostorov, objektov in okolišev objektov, ki jih varuje policija.

PREHODNE DOLOČBE

13. člen
(interni akti)

- (1) Generalni direktor policije v treh mesecih od uveljavitve te uredbe izda interni akt iz 4. člena te uredbe, v katerem določi ustrezne ukrepe preventivno-operativnega, tehničnega in fizičnega varovanja, ki se izvajajo pri posamezni stopnji ogroženosti. Soglasje k aktu da minister, pristojen za notranje zadeve.
- (2) Generalni direktor policije v treh mesecih od uveljavitve te uredbe izda interni akt iz 5. člena te uredbe, v katerem podrobneje določi ustrezno delovanje sistema obveščanja in varovanja ogroženih uradnih oseb. Soglasje k aktu da minister, pristojen za notranje zadeve.

14. člen
(sprememba določbe Uredbe o varovanju določenih oseb, prostorov, objektov in okolišev objektov, ki jih varuje policija)

V Uredbi o varovanju določenih oseb, prostorov, objektov in okolišev objektov, ki jih varuje policija (Uradni list RS, št. 63/13, 23/20, 144/20 in 102/22) se 10. člen spremeni tako, da se glasi:

»10. člen
(varovanje oseb po odredbi generalnega direktorja policije)

- (1) Policija na podlagi odredbe generalnega direktorja policije varuje tudi druge pomembne tuje osebe.
- (2) Varovanje oseb iz prejšnjega odstavka tega člena se uvede po stopnji, ki ustreza njihovi javni funkciji. Policija osebe varuje na podlagi zaprosila tujih državnih ali varnostnih organov ali organizatorja obiska in ocene ogroženosti, ki jo izdela policija. Varovanje lahko policija brez obrazložitve zavrne.«.

KONČNA DOLOČBA

15. člen
(začetek veljavnosti)

- (1) Ta uredba začne veljati petnajsti dan po objavi v Uradnem listu Republike Slovenije.

OBRAZLOŽITEV:

K 1. členu

S prvim členom se opredeljuje vsebina uredbe. Z njo se urejajo:

- varovanje ogroženih uradnih oseb, kadar je vzrok za ogroženost iskati v opravljanju njihovega dela,
- določanje stopnje ogroženosti in ukrepov varovanja ogroženih varovanih oseb,
- priprava ocene ogroženosti ter izvajanja varovanja ogroženih varovanih oseb,
- način prijavljanja groženj s strani ogrožene varovane osebe,
- dolžnosti nadrejenega ogrožene uradne osebe,
- naloge predstojnika organa v primeru prijave grožnje,
- dolžnosti ogrožene varovane osebe,
- razloge za prenehanje varovanja ogrožene varovane osebe.

Hkrati je določeno tudi, da se uredba smiselno uporablja za bližnje osebe ogroženih uradnih oseb.

K 2. členu

Za namen razumevanja ter izvedbe uredbe so v 2. členu opredeljeni pojmi.

S to uredbo se lahko zagotavlja varovanje ogroženih uradnih oseb ter njihovih bližnjih oseb. Uradne osebe, ki jih zajema uredba so: poslanec državnega zbora, član državnega sveta in član lokalnega ali pokrajinskega predstavniskega telesa; sodnik ustavnega sodišča, sodnik, sodnik porotnik, državni tožilec ali državni odvetnik; oseba, ki pri državnem organu ali organu samoupravne lokalne skupnosti ali pri drugi osebi javnega prava opravlja uradne naloge ali ima uradno funkcijo z vodstvenimi pooblastili in odgovornostmi; druga oseba, ki opravlja posamezne uradne naloge na podlagi pooblastil, ki jih ji daje zakon ali na podlagi zakona izdani predpisi (javno pooblastilo) ali na podlagi zakona sklenjena pogodba o arbitraži; vojaška oseba, ki je kot taka določena s posebnimi predpisi, kadar gre za posebna kazniva dejanja, pri katerih je navedena uradna oseba, pa niso določena kot kazniva dejanja zoper vojaško dolžnost; oseba, ki v tuji državi na kateri koli ravni opravlja zakonodajno, izvršilno ali sodno nalogo oziroma drugo uradno dolžnost; oseba, ki ji mednarodna javna organizacija daje položaj uradne osebe in oseba, ki pri mednarodnem sodišču opravlja sodniško, tožilsko ali drugo uradno dolžnost ali nalogo. Uredba definira širok nabor uradnih oseb, pri čemer dodatno opredeljuje tudi, kdaj gre za pri uradni osebi za ogroženo uradno osebo, in sicer gre za tako osebo v primeru, ko je bila uradna oseba zaradi izvajanja svojih nalog, ki jih kot uradna oseba ali pa funkcionar opravlja, napadena ali pa ji je bila izrečena resna grožnja, da bo napadeno njeno življenje, telo, osebna integriteta ali premoženje.

Nadalje je opredeljen tudi pojem ogrožanja, ki ga predstavlja vsako dejanje, ki bi ga opredelili kot napad ali grožnjo takega napada na življenje, telo, osebno integriteto ali premoženje te uradne osebe ali bližnjih oseb, pri čemer je tako dejanje izvršeno proti uradni osebi ali bližnjim osebam zaradi opravljanja delo oziroma zaradi izvajanja nalog, ki jih opravlja uradna oseba ali funkcionar.

Ker se lahko varujejo tudi bližnje osebe, je med pojmi opredeljeno tudi, kdo so bližnje osebe, ki jih policija lahko varuje po določitih te uredbe, in sicer gre za zakonca ali zunajzakonskega partnerja, kot je opredeljen po predpisih, ki urejajo družinska razmerja, poleg tega pa tudi za starše ali posvojitelje ter otroke oziroma posvojence.

Definirana je tudi grožnja, ki jo predstavlja vsaka grožnja uradni osebi ali njeni bližnji osebi, da bo napadeno njegovo življenje, telo, osebna integriteta ali premoženje. Grožnja mora biti zadosti resna, konkretnizirana in takšne narave in intenzitete, da je pri uradni osebi ali bližnji osebi zmožna povzročiti obutek strahu za življenje, telo, osebno integriteto ali pa varnost premoženja. Grožnja je lahko izrečena neposredno ogroženi uradni osebi ali na kakšen drug način.

Med pojmi je pojasnjeno tudi, kaj se šteje kot samozaščitno vedenje, in sicer gre za takšno vedenje ogrožene uradne osebe, s katerim poskrbi za varnost sebe in bližnjih oseb ter sprejema previdnostne ukrepe za zmanjšanje možnosti poškodb, nesreč ali drugih nevarnih situacij ter hkrati sprejema

odločitve, ukrepe in vedenje za zaščito pred nevarnostmi in tveganji v vsakdanjem življenju, se izogiba izpostavljanju morebitnim nevarnostim in upošteva navodil policije.

K 3. členu

Tretji člen določa pristojnosti policije, ki zaradi varovanja ogroženih varovanih oseb načrtuje, organizira, koordinira, usmerja, vodi in nadzira izvajanje različnih ukrepov varovanja. Pri opravljanju svojih nalog policija sodeluje s posameznimi organi, v okviru katerih ogrožena uradna oseba ali funkcionar opravlja svoje delo.

Varovanje ogroženih uradnih oseb je mogoče uvesti na obrazložen predlog predstojnika organa, v katerem je ogrožena uradna oseba zaposlena ali na predlog same ogrožene uradne osebe, ki ga slednja lahko poda po petem odstavku 7. člena te uredbe v primeru, da predloga ne poda predstojnik, če ocena ogroženosti, ki jo je izdala policija, izkazuje potrebo po tem. Kadar policija pri pripravi ocene stopnje ogroženosti ugotovi, da je podana visoka stopnja ogroženosti, lahko poleg ogrožene uradne osebe varuje tudi bližnje osebe. Obseg ukrepov varovanja bližnjih oseb se določi na podlagi ocene ogroženosti varovanih uradnih oseb.

Člen ureja tudi, da se z varovanjem preneha, ko prenehajo razlogi, zaradi katerih je bilo varovanje urejeno.

K 4. členu

V 4. členu je urejeno postopanje policije pri pripravi stopnje ogroženosti ter določanju ukrepov varovanja. Določeno je, da policija pripravi stopnjo ogroženosti, vendar pa ogrožene osebe varuje v sodelovanju z drugimi organi. Obseg ukrepov varovanja je odvisen od stopnje ogroženosti uradne osebe določijo v odvisnosti od stopnje ogroženosti uradne osebe, pri čemer se vrsta in način izvajanja samih ukrepov varovanja določata individualno. Ocena stopnje ogroženosti se mora redno posodabljati in mora biti v času trajanja ogroženosti in ukrepov pripravljena oziroma posodobljena najmanj enkrat mesečno.

Uredba v tretjem odstavku 4. člena določa štiri stopnje ogroženosti. V oceni stopnje ogroženosti se lahko določi, da pri ogroženi uradni osebi ni ogroženosti, da obstaja potencialna ogroženost, da obstaja povečana ogroženost ali pa da obstaja visoka ogroženost. V odvisnosti od stopnje ogroženosti generalni direktor policije določi ukrepe preventivno operativnega, tehničnega in fizičnega varovanja, ki so potrebni za zagotavljanje varnosti ogrožene uradne osebe. Ustrezne ukrepe preventivno-operativnega, tehničnega in fizičnega varovanja, ki se izvajajo pri posamezni stopnji ogroženosti določi v internem aktu generalni direktor policije s soglasjem ministra, pristojnega za notranje zadeve. Ukrepi za varovanje se izvajajo toliko časa, kot to zahteva stopnja ogroženosti.

K 5. členu

V tem členu je določeno, da oceno stopnje ogroženosti v policiji določa delovno telo, ali enota policije ali oseba, ki jo pooblasti generalni direktor policije. Policija pri pripravi ocene stopnje ogroženosti sodeluje tudi z nadrejeno osebo oziroma predstojnikom organa, v katerem je ogrožena uradna oseba zaposlena. Policija pripravi pisno oceno stopnje ogroženosti v roku 24 ur od prejema pisno obrazloženega predloga. Policija na podlagi ocene stopnje ogroženosti in v sodelovanju z drugimi organi izvaja ukrepe varovanja ogroženih uradnih oseb, spremlja stanje, koordinira ukrepe varovanja in druge naloge, povezane z varovanjem ogroženih uradnih oseb. Policija vodi tudi evidenco obravnavanih obrazloženih predlogov za obravnavo ogroženosti uradnih oseb, groženj uradnim osebam, evidenco sprejetih sklepov in o izvedenih aktivnostih za zaščito ogroženih uradnih oseb.

V internem aktu generalni direktor policije določi delovanje sistema obveščanja in varovanja ogroženih uradnih oseb.

K 6. členu

Ta člen določa, da je uradna oseba, ki meni, da je ogrožena, dolžna o tem dejanju nemudoma obvestiti nadrejeno osebo. Tudi vsaka uradna oseba, ki je seznanjena, da je bila druga uradna oseba ogrožena, je dolžna o tem nemudoma obvestiti nadrejenega.

K 7. členu

Člen določa, da mora nadrejeni potem, ko je seznanjen s strani uradne osebe, ki meni, da je bila ogrožena ali s strani uradne osebe iz drugega odstavka 6. člena, pridobiti prva obvestila o ogroženosti, dati ogroženi uradni osebi usmeritve za samozaščitno vedenje ter v primeru nujnosti ogroženosti takoj obvestiti neposredno operativno komunikacijski center policije na interventno številko 113.

Nadrejeni z uradno osebo, ki meni, da je bila ogrožena najprej opravi razgovor ter na podlagi le-tega oceni ali gre za ogrožanja na delu ali v povezavi z delom. V kolikor nadrejeni oceni, da gre za ogroženost uradne osebe, pripravi pisno obrazložen predlog za obravnavo ogroženosti, katerega se preko predstojnika organa posreduje generalnemu direktorju policije. Ogroženi uradni osebi nadrejeni ponudi psihološko pomoč.

V kolikor predstojnik organa ne posreduje pisno obrazloženega predloga za obravnavo ogroženosti generalnemu direktorju policije, lahko oseba, ki meni da je ogrožena, pri generalnem direktorju policije, sama vloži pisno obrazložen predlog za obravnavo ogroženosti.

K 8. členu

Ta člen določa, da mora policija pred izvajanjem posameznih ukrepov varovanja pridobiti soglasje ogrožene uradne osebe, da se strinja z izvajanjem ukrepov, ki so vključeni v oceno stopnje ogroženosti. Soglasja ogrožene uradne osebe policija ne potrebuje, če gre za izvedbo nujnih ukrepov, ki so potrebni za zavarovanje zdravja in življenja ter premoženja oseb. Z izdajo pisnega soglasja pa se ogrožena uradna oseba tudi strinja z začasnimi nujno potrebnimi omejitvami, ki so potrebna za učinkovito izvajanje ukrepov varovanja in zagotavljanja varnosti ogrožene uradne osebe.

V kolikor policija ne pridobi pisnega soglasja ogrožene uradne osebe za izvajanje ukrepov za zavarovanje, lahko policija izvede druge ukrepe zavarovanja, ki bodo manj posegali v zasebnost ogrožene uradne osebe. Pri tem pa je policija dolžna ogroženo uradno osebo seznaniti, da v kolikor ne bo soglašala z izvajanjem posameznih ukrepov, bo s takšnim ravnanjem onemogočila učinkovito varovanje.

Policija vse do prenehanja izvajanja ukrepov varovanj, pisno seznanja ogroženo uradno osebo in predstojnika organa o določeni stopnji ogrožanja in o izvajanju ukrepov, ki se izvajajo pri tej stopnji ogroženosti.

K 9. členu

Ta člen določa naloge predstojnika organa, in sicer mora predstojnik organa na delovnem mestu oziroma na drugem mestu kjer ogrožena uradna oseba opravlja naloge, zagotoviti vse potrebne ukrepe za zagotavljanje varnosti ogrožene uradne osebe. V primeru uvedbe varovanja, je predstojnik organa ogrožene uradne osebe, dolžan spremljati stanje, ukrepe varovanja in vse druge naloge, ki so povezane z varovanjem ogrožene uradne osebe. Predstojnik organa mora skrbeti tudi za samozaščitno vedenje ogrožene uradne osebe in ogroženo uradno osebo opozoriti, v kolikor ne upošteva navodil odgovornih za izvajanje ukrepov varovanja ter o tem tudi pisno obvestiti policijo. Policija na podlagi tega obvestila ugotovi vsa dejstva in okoliščine ter izvede potrebne ukrepe.

Ta člen tudi določa, da so organi dolžni zagotoviti redna usposabljanja in izobraževanja predstojnikov organov, ki se nanašajo na področje dela z ogroženimi uradnimi osebami.

K 10. členu

Ta člen določa dolžnosti varovane osebe, in sicer je varovana oseba dolžna ravnati samozaščitno in v skladu z danimi smernicami, upoštevati mora navodila policije in ukrepe varovanja. V kolikor pride do spremenjenih okoliščin, ki bi lahko vplivale na stopnjo ogroženosti in izvajanje ukrepov varovanja, mora ogrožena uradna oseba o tem takoj obvestiti policijo.

K 11. členu

Policija za vse ogrožene uradne osebe pripravi oceno stopnje ogroženosti, ki pa se tekom varovanja zaradi spremenjenih okoliščin lahko spremeni.

Na podlagi ocene stopnje ogroženosti uradne osebe, ki ga pripravi policija, generalni direktor policije odloči o prenehanju varovanja. Predstojnik organa in policija, pa morata pisno seznaniti ogroženo uradno osebo o prenehanju ukrepov varovanja. Predstojnik ogroženi uradni osebo zagotovi izvajanje psihološke pomoči, za katero se smiselno uporabljajo določbe pravilnika, ki urejajo psihološko pomoč in psihološko podporo uslužbencem policije.

K 12. členu

S tem členom se ureja sodelovanje policije z drugimi službami in se sklicuje na smiselno uporabo Uredbe o varovanju določenih oseb, prostorov, objektov in okolišev objektov, ki jih varuje policija (Uradni list RS, št. 63/13, 23/20, 144/20 in 102/22), ki v 15. členu določa sodelovanje policije z drugimi službami.

K 13. členu

S tem členom se ureja prehodno obdobje v katerem mora generalni direktor policije v roku treh mesecev od uveljavitve te odredbe sprejeti interna akta, za katera je pravna podlaga v 4. in 5. členu uredbe. Na podlagi 4. člena uredbe je potrebno sprejeti akt s katerim se bo določilo ukrepe glede varovanja, ki se bodo izvajala pri posamezni stopnji ogroženosti, na podlagi 5. člena uredbe pa je potrebno sprejeti akt v katerem bo določeno delovanje sistema obveščanja in varovanja ogroženih uradnih oseb.

Pri obeh internih aktih je potrebno soglasje ministra za notranje zadeve.

K 14. členu

S tem členom se spreminja 10. člen Uredbe o varovanju določenih oseb, prostorov, objektov in okolišev objektov, ki jih varuje policija (Uradni list RS, št. 63/13, 23/20, 144/20 in 102/22), saj se za osebe iz prve alineje prvega odstavka 10. člena varovanje sedaj ureja s to uredbo.

K 15. členu

Ta člen uredbe je namenjen končni določbi in ureja začetek veljavnosti uredbe. Določeno je, da uredba začne veljati petnajsti dan po objavi v Uradnem listu Republike Slovenije.